

[Statsministeren]

Den nye ordning kommer til at bestå i, at de mange, mange forskellige refusions- og tilskudsordninger erstattes af bloktilskud. Det tror regeringen er en god ting både for Færøerne og for Danmark, men først og fremmest for Færøerne, fordi det vil give de færøske myndigheder langt bedre mulighed for friere at udnytte bevillingerne, således at de anvendes på Færøerne ud fra færøske forudsætninger og måske mere effektivt, end når det er automatik, refusioner, som stort set er bygget op på grundlag af den danske model. Jeg tror, dette er et stort fremskridt.

Så vil jeg vende mig til hr. Svend Auken's tale – hvis nogen ellers kan huske den; der er jo gået mange timer. Sådan er det jo, som denne store debat er tilrettelagt.

Jeg vil gerne starte med at fremhæve, hvad jeg synes var den mindst vildledende sætning i hr. Svend Auken's tale. Det var den allerførste, og her siger hr. Svend Auken: i år skal der være nyvalg til Folketinget. Det er jo rigtigt, medmindre det altså er forkert, for det kunne jo være, at valget først blev til næste år, men lad os vende tilbage til det senere.

Hr. Svend Auken's tale var koncentreret om at skabe et dystert og mørkt billede, dels af den økonomiske situation i Danmark i dag, dels af fremtidsudsigterne. Den dystre skildring af økonomien, som danskerne kender nu, tror jeg i de flestes sind omgående falder til jorden, for danskerne ved udmærket, at den skildring, hr. Svend Auken gav, ikke var realistisk. Danskerne ved udmærket, at vi har haft vækst og fremgang de seneste fire år, og at levestandarden er bedre end nogen sinde.

Men så er der forsøget på at sværte fremtidsudsigterne sorte. Vi er, siger hr. Svend Auken, på vej mod 300.000 arbejdsløse. Ja, ja, det mener nogle, men lad nu være med at acceptere den påstand uden videre.

Må jeg minde om, at arbejdsmarkedsnævne, der er meget kyndige, i går afgav deres skøn med hensyn til forventningerne om ledigheden i andet og tredje kvartal i år. Nævne forventer en ledighed på ca. 213.500 i andet kvartal og 202.600 i tredje kvartal. Det svarer til en sæsonkorrigeret ledighed på henholdsvis 225.000 og 230.000. De senest offentliggjorte ledighedstal for marts, sæsonkorrigerede, svarer til et årsniveau på 220.000

I forrige uge fremlagde Det Økonomiske Råd sit ledighedsskøn. Det var højere, det

var på 250.000 i 1987, men jeg kan nu ikke lade være at fremhæve i dag over for Folketinget, at vores erfaring siger os, at arbejdsmarkedsnævne i årene 1981–86 har været overordentlig realistiske i vurderingen af det rette ledighedstal, og det er vel en evne, der hænger nært sammen med, at arbejdsmarkedsnævne har grundigt kendskab til det virkelige liv, til tendenserne på netop de lokale arbejdsmarkeder.

Arbejdsministeren har ligesom regeringen i øvrigt den opfattelse, at de prognoser, som foreligger fra de økonomiske teoretikere, viser os overdrevne arbejdsløshedstal for den kommende tid. Jeg er tilbøjelig til at tro, at vi ikke kommer til at opleve den stærke stigning i ledigheden, som en række økonomiske teoretikere på det sidste har givet udtryk for, og det ville jeg i og for sig finde at vi alle burde kunne være glade for.

Men det kan vel ikke undre nogen, at hr. Svend Auken anvender den mest dystre af de prognoser, der foreligger. Det passer selvfølgelig bedst ind i det, der nu engang er hans politiske ærinde, og så passer det jo i øvrigt også bedst til det arbejdsløshedsniveau, hr. Svend Auken var så fortrolig med i sin egen arbejdsministerperiode, hvor arbejdsløsheden steg og steg, selv om man hvert år ansatte 20.000 flere hos det offentlige.

I hr. Svend Auken's tid dækkede man over den stigende arbejdsløshed, men det hjalp jo ikke. Men man søgte at dække ved hvert år at ansætte flere hos det offentlige, end vi må erkende at firkloverregeringen har måttet acceptere er blevet ansat især i kommunerne i hele dens levetid.

Men jeg synes, hr. Svend Auken gik så let hen over, at prognoserne jo for resten kun afspejler nogle forudsætninger, som økonomerne lægger ind i regnemaskinerne, herunder den forudsætning, at vi skulle have en regering – og det har vi jo ikke – der blot stiltiende ville acceptere den udvikling, prognoserne peger på er en risiko. Men regeringen accepterer ikke prognoserne, vi tager dem ikke til efterretning. Jeg har utrykkelig givet udtryk for, at regeringen ikke passivt vil affinde sig med en udvikling i retning af stigende arbejdsløshed. En sådan udvikling vil vi sætte ind over for, og jeg sagde også, hvor vi vil gøre det. Vi vil bidrage til at hindre den forringelse af konkurrenceevnen, som både Det Økonomiske Sekretariat og